

državam agrarne pridelke, da bi poslednje mogle kupovati industrijske izdelke. Mesto tega vidimo, kako industrijske države vsled politike avtarstva (samozadovoljnosti) pomnožujejo agrarne pridelke. S tem pa vendar ne morejo rešiti agrarne krize. V Avstriji so se na primer na Koroškem udeležili julijske hitlerjevske revolucije nekateri kmeti s hribov, ki so nezadovoljni. Čehoslovaška pa hoče nezadovoljnim kmetom priti na pomoč s trgovskim žitnim monopolom.

Zmeda vlada v politiki plač.

Posli ne gredo, dobiček se zmanjšuje, torej se tudi plače zmanjšajo. S to metodo (načinom) se je poskušalo v mnogih državah, toda s slabim uspehom. Delavec, ki manj zasluži, tudi manj kupuje; tako zopet trpi trgovec, obrtnik in kmet kot proizvajalec živil in življenjskih potrebščin. Mednarodni delovni urad v Ženevi je to nedavno dokazal s številkami, pri čemer je pritegnil v dokaz ponesrečeni poskus vlade Papenove v Nemčiji leta 1932. Roosevelt, predsednik Zedinjenih držav, gre drugo pot: povišanje plač, ali vsaj njih vzdržanje na isti višini, znižanje delovnega časa.

Zmeda v mednarodni politiki.

Kolika je zmeda v mednarodni politiki, je splošno znano. Narodi omahujejo v negotovosti med vojno in mirom, ne vedoč, ali jim ne bo jutrišnji dan prinesel kakšnega vojnega zapletljajja. Zveza narodov, ki je bila zamišljena kot največja mednarodna pomirjevalna ustanova, je brez moči. Pogodbe med posameznimi državami ali skupinami držav se vedno bolj množijo, da jih bo kmalu težko prešteti. Ali pa tudi bodo dosegle svoj cilj? Dokler ne bo v mednarodni politiki zavladovalo načelo pravičnosti, ki bo nadomestilo nagib sebičnosti, ki je pri mnogih voditeljih držav edino merodajen, tudi take pogodbe nič ne pomagajo.

lašu. Nalogo so rešili, ako so udušili z golimi nogami zadnjo iskro. Sedaj žele smejo nazaj v svetlišče, kjer zaježeno misli na lačen opeklino. Z opisanim mučeništvom upa slepec, da bo sprevidel, ubožec na bogastvo, vsak pač ima svojo veliko srčno željo. So pa tudi med plešalci taki, ki nimajo nobene posebne želje. Z očičujočo silo ognja hočejo sami sebe očistiti grehov.

Metuzalem v rastlinstvu.

Ob vznožju starogrškega gradu Akropolis v Atenah raste oljka, o kateri trdijo, da je stara 3000 let. 2000 let starih dreves je precej po Mali Aziji

Terorizem.

Do neznosti stopnuje to zmedo terorizem, ki so si ga izbrali za sredstvo svoje politike ne samo komunisti, marveč tudi raznonarodni fašisti. Zadnji čas je terorizem postal metoda mednarodne politike, katere se po zgledu italijanskega fašizma poslužuje hitlerizem. Revolver, puška in bomba: to je vsakdanje orodje politike, ki se ga nemški narodni socializem poslužuje napram režimu neljubim osebam v notranjosti države in napram Avstriji. Ljudje, ki oznanjajo absolutno vrednost države, njenega vodstva, avtoritete in splošne blaginje, izvršujejo ali dajo izvršiti zločine, ki rušijo državo, njeno avtoriteto in splošno blaginjo. Z osebami, ki jih ubijajo, s poslopji (hišami, cerkvami, tovarnami, kulturnimi ustanovami), ki jih rušijo, se tudi rušijo pojmi reda, zakonitosti in avtoritete. Končni učinek ne more biti drugi, kot splošne razvaline.

In kje je izhod iz zmede?

Povratak k Bogu, njegovemu nauku, njegovim zapovedim. Povratak posameznikov in celih narodov. Posameznik se mora podrediti božjim zapove-

dim, katere mora izpolnjevati v svojem zasebnem in javnem življenju in v svojem gospodarskem udejstvovanju. Potem ne bo več brezsrčni kapitalist uničeval pšenice, kave in drugih živil, dočim milijoni ljudi na svetu gladujejo. Kapitalistični podjetnik ne bo izrabljal človeka in njegovega dela samo za lastno obogatitev. Odprava brezbožnega kapitalizma, mašinizma in pogrešne racionalizacije v gospodarstvu, oskrba delovnih mogočnosti in vzpostavitev stanov: to je edino učinkovito sredstvo zoper brezposelnost.

Povratak k božjim zapovedim v gospodarski in mednarodni politiki. Tega pa nočejo cele stranke, kakor svobodomislec, naprednjaki, liberalci, socialisti; tega nočejo cele države, kakor Rusija in Mehika; tega nočejo voditelji držav, kakor zlasti voditelji fašizma in brezbožnega nacionalizma. Kaj pomaga majhen obliž, če je ves organizem bolan in zagnojen? Proč s poganstvom, rešitev je v krščanstvu! Povrnitev posameznikov, stanov in držav k Bogu: to je tista reorganizacija duš v duhu krščanske pravičnosti in ljubezni, ki bo iz nje vzcvetel sporazum med posamezniki, narodi in državami.

Samopomoč zoper umazanijo.

V sv. pismu je zapisano: »Gorje pohujšljivcem!« Gorje radi tega, ker povzročajo na svetu veliko gorja. Ni najnevarnejši tisti pohujšljivec, ki z besedo in dejanjem pohujša in zapelje posamezno osebo. Veliko nevarnejše je pohujšanje množstva, ki ga izvršujejo grdi romani, umazane povesti, slabe slike, osobito pohujšljive filmske podobe. Žrtev takih umazanij in svinjarij

postaja ponajveč mladina. Svet vidi pokvarjeno mladino ter jo z ostro, odurno besedo obsoja. Obsodba je krivična, ker zadeva žrtve, ne pa povzročiteljev hudobije in rdobije. Mlad človek je čitatelj nekrščanskega lista, ki ima za vero in versko življenje samo posmeh, za dejanske kristjane in duhovnike pa samo psovko. Kako naj postane versko značajan in v dejanjih dosleden kristjan? Mladenč ali mladenka bere roman ali povest, v kateri se na rafinirano-nazoren način opisuje spolni greh in vzbuja spolna strast in slast. Čudež bi bil, ako tak mladenč ali mladenka ne bi padla v nečistost. Slabe slike, ki predstavljajo nagoto in grehoto, se vtisnejo mlademu človeku ne samo v spomin, marveč tudi v srce. Ne-

Tokrat se to ni zgodilo. Po trebuhu sem se splazil v kritju teme pred glavarjevo kočo. Skozi redke kolce sem razumel vsako besedo, četudi so se šepetaje pogovarjali.

»Veliki duh je prišel k nam, kakor so napovedali predniki«, je govoril glavar. »Obogatil nas je, napravil nas je močne in zadovoljne, od nas ne sme oditi. Njegova medicina je močnejša, kakor vse drugo, kar smo poznali doslej. Pa on bo šel... Ubijmo ga in pojejmo, da postanemo pametni, kakor je on. Nocojšnjo noč, ko bo spal, uderimo v njegovo kočo. Zvezali ga bomo z mrežami, katere nam je sam spletel, izvil mu bomo ogenj bluvajoče orožje, da bo postal slaboten kakor otrok... Če se bomo enkrat najedli njegovega mesa, ako postanemo močni ter modri, bomo prekoračili reko in napadli sosede Noe. Čas velike pojedine je že blizu. Kmalu bodo plapolali ognji, mi bomo plesali in jedli...«

Dovolj sem čul in se zavedal, da sem zapisan smrti. Takojšnji pobeg bi me še lahko rešil. Vrnil sem se v kočo, pogreznil sem se v temo gozda, ki je obdajal tabor.

Noč, ki me je skrila pred divjaki, je ovijala s temo pot pred menoj, da sem se spotikal preko korenin in padal preko razpadlih debel. Ker sem bil bos, sem bil v največji nevarnosti, da me piči na smrt kaka strupena golazen. Imel sem srečo.

Ob svitu zore sem bil nepoškodovan in daleč proč od naselbine pritlikavih ljudožrcv.

Vedel sem, da mi bodo sledili divjaki, kakor hitro bodo zaznali za moj pobeg. Najmanjša, takorekoč nevidna sled jim bo dovoljna upora, da bodo pogodili pot, katero sem ubral. Edini spas pred zasledovalci je bila največja naglica. Grede sem jedel meso in ribe, katere sem vzel na pot pri odhodu.

Krenil sem v smer, v kateri bi naj prebivalo po pripovedovanju ljudožrcv plemo Noe. Dnevi so se raztegnili v tedne. Še vedno nisem zadel na ljudi in tudi ne na sled, iz katere bi bil lahko sklepal, da je sploh kaka naselbina v bližini. Mojo pot so križale le živali, nad menoj je šumel gozd in prepeval svojo večno pesem o rojstvu in smrti.

Meseci so minuli, še vedno sem bil na potu. Učil sem se živalskega jezika. Postal sem sam del divjine, ki me je obdajala, redila in varovala... In vendar sem potoval... Kri v meni je vpila po meni enakim in me gnala naprej...

Po bogznaj kako dolgi blodnji sem zadel na naselbino Shaysa Indijancev in sicer v posebno ugodnem trenutku. Poglavar plemena Polu je imel hčerko, katero je napadla bolezen, za katero domači vražar ali medicinan ni znal leka. Prosil sem, naj mi pokažejo bolnico. Po pregledu sem ugotovil, da gre za težji slučaj kolike, katere

Naval krvi, tesnoba srca, zasopjenost, tesnoba, dražljivost živcev, migrena, otožnost, nespanje odpravimo kmalu z uporabo naravnih »Franz Josefovih grenčic«. Znanstvene ugotovitve potrjuje, da služi »Franz Josefova« čoda pri zagatjenju vseh vrst z najboljšim uspehom. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

moralni filmi spravljajo v kino-glediščih na oder prizore zakonolomstva, zapeljevanja, svobodne ljubezni, zmanjšanja rojstev, preprečenja spočetja, samomorov, ubojstev, goljufije, krađnje, ropa itd. Pogubnemu vplivu takih nemoralnih filmov morajo zapasti ljudje tudi proti svoji volji in lastnemu nagnjenju. Na stotine in tisoče mladeničev in deklet položi svojo mlado glavo kot žrtev na žrtvenik take nemoralnosti.

Ali ni zoper take umazanije nobenega sredstva? Zoper pohujšanje in pohujšljivce se je pisalo in pridigovalo že dovolj. Kolik je učinek? Sodobne razmere pričajo o njem. Treba je učinkovitejšega sredstva, in to se imenuje bojkot. Nobena družba ali oblast ti ne bo vzela iz rok slabega časnika ali grde knjige. Ne bo ti zaprla oči, da ne bi videl slabe podobe. Ne bo ti ustavila koraka, da bi ne šel k predvajanju nemoralnega filma. Sam moraš to storiti! Slabega, nekrščanskega časnika ne čitaj! Pošlj ga nazaj, odvrni druge od njega! Romanov in povesti grde, pohujšljive vsebine ne vzeti v roke! Mimo grdih slik in podob pojdi mimo brez vsakega zanimanja! Predvajanja nemoralnih filmov bojkotiraj! Takšno bojkotno gibanje uprizarjajo sedaj v Ameriki. Pod vodstvom katoliških škofov se je osnovala ter deluje Zveza za dostojnost, ki že šteje nad dva milijona članov, med njimi tudi veliko število nekatoličanov. Člani Zveze označijo in izvajajo bojkot proti vsem kinematografskim družbam in prostorum, ki vprizarjajo nemoralne filme. Ako se filmski producenti ne bodo udali, bo Zveza svojo agitacijo razpredla

še globeje in širje in iz dveh milijonov članov bo nastalo kmalu 20 milijonov — Da, tako je treba nastopati proti tistim, ki proizvajajo in razširjajo duševno pokvarjenost in moralno umazanijo! Bojkot nekrščanskim časnikom, slabim knjigam, grdim podobam, nemoralnim filmom! Bojkot družbam in društvom: gnezdiščem nekrščanskega čtiva in slabega gledišča.

*

Vurberg. Ob 25letnici svoje zveste službe nas je zapustil dne 15. julija t. l. organist in cerkovnik g. Anton Fanel ter se preselil s svojo blago družinico v svoj domači kraj k Sv. Juriju v Slov. goricah. Lepo število let je krasil z rožicami in s petjem ljubko cerkev Matere božje na Vurbergu, zibal zvonove, se udeleževal tudi na polju prosvete, zato naj mu bo na tem mestu izrečena zahvala in čast priznanja in obenem želimo Vurberčani, da bi bil g. organist s svojo družino prav srečen in zadovoljen tam gori v raju Slovenskih goric! Da pa bi bili Vurberčani brez organista, to pa ne! Še isti dan smo drugega dobili. Iz pohorske Pušave je priromal in ponosni smo nanj, ker je iz domačega kruha. Je še mlad, zato pričakujemo veliko od njega. Da bi le našel umevanje za svoje delo med mladino, pa bo že. — Naše prosvetno društvo je v duhu poromalo v Rajhenburg, ker se drugače zaenkrat ni dalo izpeljati. Pa upamo, da bo šlo drugič. Zdaj pa se pripravljajo na znamenito narodno gro »Domen« za nedeljo dne 16. septembra popoldne. Zapelo se bo tudi več lepših pesmi pod vodstvom novega g. organista. Torej, kdor bi rad res kaj lepega videl in slišal, naj ne pozabi na 16. september. Vse je dobrodošlo, domače in tuje!

Sv. Barbara v Halozah. V časopisih vedno čitamo o vremenskih nesrečah po celi Sloveniji. Gotovo bo zanimalo naše znance in prijatelje poročilo o posledicah toče, ki nam je pokončala naše vinograde, polja in sadonosnike

St. Janž na Dravskem polju. Pevsko društvo prireja v nedeljo dne 30. sept. ob treh popoldne v društveni dvorani pevski koncert s peštrim sporedom. Prijatelji lepega petja in pošteue zabave prisrčno vabljeni!

Ormož. Igra »Užitkarja«, ki je bila igrana na angelsko nedeljo pri Veliki Nedelji, se ponovi dne 16. sept. ob treh popoldne v kletarski dvorani v Ormožu. Vstopnina običajna, K tej nad vse lepi igri vabimo vse prijatelje dramskih predstav iz Ormoža in njegove okolice!

dne 23. julija t. l. Naši vinogradi so zopet ozeleneli in pognali grozdje, katero bode cvetelo kmalu, znamenje, da bo drugo leto izostalo. Naše sadno drevje cvete že drugič, zopet znamenje, da v bodočem letu ni pričakovati sadu. Naša skromna polja v hribih pod goricami, če jih smemo sploh polja imenovati, so od naglih ploh in nališov zgrabana, plodna in gnojna zemlja odnešena s pridelki vred v doline po travnikih. Ljudje so brez vsakdanjega kruha. Sočivje je zbito, zelenjave ni. Edino zelje se popravlja. Narod nima denarja za sol in nujne druge potrebe, zaslužka pa ni nobenega. Najhuje so prizadeti mali lastniki, ki nimajo zemlje za pridelovanje žita, za lasno potrebo, in katerim služi košček vinograda za preživljanje in za vse. Kadar mu toča to uniči, je uničen popolnoma in je siromak. Tako se vsem godi, katerim je vse uničeno. Preti nam lakota! Oblosti prosimo za podporo in živeti!

Velika Nedelja. Pri kapelici sv. Ane na Drakšlu bo daroval v petek ob sedmih zlato sveto mašo č. g. Jožef Kranjc, župnik iz Zlatega polja. K temu redkemu jubileju mu tudi mi najiskrenejše častitamo, želeč mu obilo božjega blagoslova še na mnoga leta! — Kmalu bo jesensko delo pri kraju in bo več časa za čitanje knjig. Zato priporočamo predvsem mladini, da se knjižnice poslužuje v prav obilni meri. Odprta je vsako nedeljo pred drugim sv. opralom. V kratkem se bo nakupilo tudi več novih knjig. — Žične ograje iz bodočih žic vršijo ponekod ob javnih poteh svoje »hvalevredno« poslanstvo. Trgajo namreč ljudem obleko, ponekod človeka tudi ranijo, ker se jim mora čisto zlasti v zimi poslužiti, ko jim spodrsne. Zato prosimo vse lastnike takih žic trdo ob potih, da jih odstranijo od javnih poti in jih

sem deklico lahko ozdravil s pomočjo zelišča, katerega so mi pokazali pritlikavi ljudožrci. Ko je dekletce okrevalo, sem postal med Indijanci velik mož, ki je premagal s svojo močjo medicinskega. Poglavar mi je skazoval največje časti. Da bi si pridobil moje popolno zaupanje, me je vzel seboj v džunglo, kjer mi je pokazal zlate jame, radi katerih so že pustili tisoči belokožcev življenje.

Tamkaj je ležalo zlato, prerašeno s travo, v celih kopicah. V najbolj drznih sanjah bi si ne bil upal predstavljati tolikih množin najčistejšega zlata. Skraja nisem zaupal lastnim očem. Moral sem se dotakniti z rokami neizmernih zakladov, da sem se prepričal, da nisem mogoče žrtev kake prevare.

Hvaležni poglavar me je pozval, naj se založim z zlatom po svoji dragi volji, saj za Indijance v divjini je itak brez vrednosti.

Natovoril sem se po možnosti z zlatimi zrni ter kepami, si dobro zapomnil zlato jamo in sem gledal, da sem se brž ko brž poslovil od gostoljubnega indijanskega plemena. Najdba zlata me je gnala med kulturne ljudi, da jih zberem in povedem na kraj, kjer čaka milijoni na površju zemlje. Taval in romal sem cele mesece po neraziskanih pokrajinah, se odpočival pri divjih in plemenitejših indijanskih plemenih, a do belokožcev nisem in nisem mogel. Zlati tovor me je vedno bolj

težil, odmetaval sem zrno za zrnem, kepo za kepo in v nepopisno strašnem deževnem času, izmogan po duši in telesu, sem le zašel na iskalce dijamantov ob reki Rio das Garcas. Prinesel sem še eno kepo in par zlatih zrn.

Nesrečni in obenem srečni Mehikanec je med iskalci dijamantov kmalu za tem umrl vsled obče izčrpanosti. Njegova povest o groznem trpljenju in ovirah, katere bi mogel prenašati vsakdo, ki bi hotel doseči zlato jamo, je napravila na iskalce dijamantov tako pretresljiv utis, da se ni upal podati nikdo na pot po zlato, ki ima svojo vrednost le med kulturnimi ljudmi in ne v brazilijanski džungli, kjer sta prvo in zadnjo — življenje.

Po beleženih dveh ustnih izročilih smo proučevali zemljevide o Braziliji in določevali po domnevanjih kraj, ki bi naj kazal kar odprto suho zlato, po katerega je bila namenjena naša druga ekspedicija. Po dolgi posvetovanjih smo se odločili za še neraziskano pokrajino Matto Grosso, kateri smo se namenili približati iz brazilijanske prestolice Rio de Janeiro. Od tam do dijamantnih polj ob reki Rio das Garcas in naprej skozi pragozd in naselbine indijanskih plemen do domnevanih zakladov, ki so sigurno tam, kjer se še ni mogla prav ustaviti noga zlatokopov in belokožca.

Datje sledi.

in v Kaliforniji, a 3000 let je že nekaj

Propeler letala

se ne giblje tako hitro kakor krila kolibrija (najmanjši ptič).

V reki Amazonki v Braziliji

živi nad 2000 različnih vrst rib.

V Italiji

pride na 1 milijon prebivalcev 250 kaznjencev, v Franciji pa samo 60.

Iz 10 kg kosti in cunj napravijo v papirnici 5 dekagramov finega papirja.

Brazilija pridelava

več kot pol kave, kar je na celim svetu popijejo.

V Argentini

pride na 100 ljudi 120 konj.

==